

Apunts: Senyes d'identitat i funcionament orgànic

UNA MICA D'HISTÒRIA (RECENT)...

RECONSTITUCIÓ I DESENVOLUPAMENT DE LA CNT-CGT

Configuració del panorama sindical postfranquista a Catalunya i l'Estat espanyol (1977-1985, aprox.)

Legalització dels sindicats l'any 1977. Els compromisos polítics que s'iniciaren aquell mateix any amb els Pactes de la Moncloa van intervenir decisivament en la resolució d'aquest panorama. Ajust econòmic a canvi de la institucionalització dels partits polítics (PSOE, PCE), als quals es trobaven vinculats els sindicats majoritaris (UGT, CCOO).

L'atur i la pèrdua del lloc de treball esdevenen armes fonamentals contra la combativitat i capacitat reivindicativa de les treballadores. Recomposició del benefici empresarial, erosionat des de l'inici de la crisi econòmica, el 1973, perllongat amb el temps amb altres pactes posteriors: Ajust, moderació salarial, reconversió industrial...

Fita important: Estatut dels Treballadors de 1980, inici de les reformes de la legislació laboral en sentit desregulador. Els 2 elements desreguladors principals que s'aniran aprofundint: Desprotecció front l'acomiadament i precarització de l'ocupació.

Participació política dels sindicats (UGT, CCOO) en la "transició democràtica", mitjançant la creació de la política de Concertació Social (política de pactes a nivell de cúpules, a esqueses dels treballadors), instrument per a assegurar la pau social. Als seus participants se'ls atorga reconeixement institucional, tot adquirint així la categoria d'"interlocutors socials" vàlids.

Des de la "transició", el bisindicalisme CCOO/UGT ha tingut una funció de col·laboració amb el capital, tot fent digeribles davant les treballadores les mesures traumàtiques exigides per la "modernització" de les estructures empresarials i econòmiques a l'Estat Espanyol.

La CNT-CGT mai no ha col·laborat en aquesta tasca. És per això que sempre hem hagut de defensar-nos de la discriminació a la que ens han sotmès els sindicats institucionals + les empreses + les administracions públiques.

UGT i CCOO no han avalat aquestes pràctiques a canvi de no-res. Les han acceptat a canvi d'un seguit de privilegis adreçats a consolidar les seves opcions sindicals i afavorir-les respecte d'altres.

Suport als col·laboradors i marginació de la resta d'organitzacions que lluiten per fer-se amb un espai sindical. L'entramat normatiu que es va promulgar, especialment la LOLS (1985), legitima aquesta situació, afavorint el sindicalisme col·laboracionista, apostant fermament pels grans aparells ja establerts.

Condicció de sindicats "més representatius", que s'atorga únicament i exclusiva mitjançant els resultats obtinguts a les eleccions sindicals (barrera selectiva del 10%). Política sindical

d'eliminació. Configura un model sindical orientat a l'obtenció de "representativitat". En aquest sistema les Seccions Sindicals passen a jugar un paper secundari.

Discriminació de la CNT en el procés de devolució del Patrimoni Sindical, Acumulat i Històric, que condicionà les possibilitats de desenvolupament de l'Organització.

Acabada la "transició" el panorama sindical es troba relativament estabilitzat, havent imposat els sindicats majoritaris un estil de negociació i un model d'acció sindical diametralment oposat al defensat històricament per la nostra Organització. Abandonament dels sindicats per part d'amplis sectors dels treballadors, que havien acudit a aquests immediatament després de la seva legalització (desafiliació).

Reconstrucció, disputes, unificació, canvi de sigles... De la CNT a la CGT

La reconstrucció de la CNT a l'Estat espanyol es va anar realitzant progressivament entre finals del 1975 i durant tot el 1976. Estructuració a Astúries, Madrid (1975), Catalunya (assemblea de Sant Medir, a Sants, el febrer de 1976), i posteriorment a altres territoris (País Valencià, Andalusia, Galícia, Aragó...)

Diverses mostres d'afirmació i capacitat col·lectiva tot al llarg de 1977: Mítings massius a San Sebastián de los Reyes (Madrid), València, Montjuïc, Jornades Llibertàries Internacionals a Barcelona... Durant els primers 4 anys de fase postfranquista semblava que el moviment llibertari i la CNT s'estaven configurant com una àmplia alternativa col·lectiva per a la classe obrera i la joventut. De fet, la CNT va passar a ser durant aquells anys la tercera força sindical a l'Estat espanyol, darrera de CCOO i UGT.

Pol de referència per a molts sectors que cercaven un sindicalisme autònom, assembleari i que no claudiqués davant pactes interclassistes. També era un pol de referència de gran part de l'àmbit llibertari no "exclusivament obrer".

Implicació de sectors de l'aparell de l'Estat i del Govern d'UCD en el desenvolupament d'una imatge pública de la CNT com a organització filoterrorista. El cas Scala va ser crucial per a dur aquesta imatge a l'opinió pública. Infiltració de confidents i policies per a desestabilitzar l'Organització.

Conflictes sobre com fer front i donar resposta de la forma més efectiva possible a les transformacions experimentades en l'àmbit laboral i social a l'Estat espanyol, varen motivar la ruptura en el Vè Congrés (Madrid, desembre del 1979, primer des de la reconstrucció de la CNT) i, posteriorment, la reunificació parcial el 1984.

Congrés d'Unificació (IXè Congrés, juliol de 1984). Els 2 sectors principals (i majoritaris) de la CNT sumen les seves forces. Unificació dels sectors CNT-Congrés de València (CCT-CNT) + Sindicats d'Oposició CNT-AIT. Refer una Organització desagnada per les disputes internes i els inconvenients externs.

Es trenca la trajectòria abstencionista anterior. El Congrés possibilita la presentació a les eleccions sindicals, amb l'objectiu tàctic d'aconseguir la implantació i el reconeixement de les Seccions Sindicals de CNT a les empreses. Modificació tàctica d'envergadura, que es vol evitar, però, que ens faci perdre la nostra identitat llibertària i anarcosindicalista, ni que suposi tampoc l'acceptació pràctica i acrítica d'un marc d'actuació imposat.

Quan la Confederació es trobava en bones condicions per a consolidar-se, un cop assolida la reunificació, es produí el contenciós jurídic per la titularitat de les sigles “CNT”, plantejat per l’anomenat “sector històric” (sector AIT), que es remunta a l’any 1984, i que va provocar fins a 3 judicis.

Canvi de sigles obligat per una sentència adversa del Tribunal Suprem. Aquesta deixava sense entitat jurídica l’SP Confederal, però no la resta d’ens de la Confederació. Adoptat provisionalment en plenària del Comitè Confederal l’abril de 1989, i posteriorment en el 1er Congrés Extraordinari estatal, a finals del mateix mes. En aquell congrés s’acordà adoptar jurídicament la denominació “Confederació General del Treball”, CGT, i passar a registrar així els nostres Sindicats i organismes. Que públicament es pogués utilitzar la formula “CGT (CNT)” fins a que es resolgués el recurs d’ampara presentat davant del TC contra la sentència del TS.

Es reafirmà el caràcter d’organització diferenciada del “sector històric”, i la legitimitat del Congrés d’Unificació del 84. La tria de les sigles CGT té a veure amb la història del sindicalisme revolucionari i l’anarcosindicalisme: Amb la CGT francesa de principis del segle XX, i amb el Congrés de constitució de la CNT del 1910, que en el dictamen de la seva primera ponència establí: “Que se constituya una Confederación General del Trabajo Española...”

El Ministeri de Treball va decidir considerar-nos a tots els efectes una nova organització. Intent d’eliminar per la via administrativa la representativitat obtinguda en les anteriors eleccions sindicals.

LES NOSTRES SENYES D’IDENTITAT

Allò que som

Allò que som està definit a l’article 1 dels nostres Estatuts: “la Confederació General del Treball de Catalunya (CGT de Catalunya) és una associació de treballadors i treballadores que es defineix anarcosindicalista, i per tant: de classe, autònoma, autogestionària, federalista, internacionalista i llibertària”

Som una Organització amb una llarga tradició de lluita. Som els continuadors del projecte transformador de la Confederació Nacional del Treball (CNT) fundada el 1910 i, com a tals, assumim la seva herència. Som les hereves d’aquelles que iniciaren la lluita fa més de 100 anys amb els nostres mateixos principis i desitjos de revolució social.

Som una Organització sindical, els nostres esforços s’adrecen primordialment a la destrucció de les estructures econòmiques del capitalisme, a canviar les relacions de producció i a defensar els interessos de les treballadores dins les empreses.

Però no defensem només les condicions de treball. També som sensibles a tot allò que afecta les persones fora de l’àmbit laboral. Participem des de la nostra òptica llibertària en totes les lluites que configuren els moviments alternatius. Mai no hem d’oblidar la complementarietat entre l’acció sindical i l’acció social, les quals no han de desenvolupar-se en compartiments estancs.

L’acció sindical i l’acció social formen part d’una mateixa lluita, una lluita integral, una lluita per la transformació social. Per a nosaltres, el sindicalisme no es limita només a reivindicar salaris més alts, sinó que s’orienta a garantir la satisfacció social de les necessitats col·lectives. El nostre treball reivindicatiu no s’acaba en els centres de treball.

Som una Organització de classe, una Organització del moviment obrer, que defensa els interessos col·lectius del conjunt de la classe treballadora, del conjunt de les explotades pel capitalisme. No volem practicar un sindicalisme insolidari i corporatiu.

Front els sindicats corporatius, les companyes que s'afilien a la CGT han de saber que entren a formar part d'una Confederació el vincle d'unitat de la qual és la defensa dels interessos de totes les treballadores i treballadors de tots els països del món.

Som internacionalistes. En l'origen històric de la nostra Organització hi ha l'esforç per l'acció comuna, la cooperació i la solidaritat al si del moviment obrer que representà la I Internacional fundada el 1864 i, més concretament, de la tendència llibertària d'aquesta aliança obrera.

És per això que participem amb altres organitzacions de diferents països en marcs internacionals de col·laboració com la Coordinadora Roja i Negra, o la Coordinadora Europea del Sindicalisme Alternatiu.

Som una Organització autònoma, sense cap dependència o vinculació amb cap mena d'opció política partidista, religiosa o econòmica. Les afiliades són lliures, individualment, de pertànyer a organitzacions polítiques, però ha de respectar-se la independència de la CGT respecte aquestes. No permetem que ningú no ens instrumentalitzi. L'afiliació no pot fer ús de les sigles CGT per a donar suport a candidatures polítiques.

La CGT lluita per l'abolició de tota forma d'autoritat i d'Estat. Som una Organització que té com a objectiu l'assoliment d'una societat organitzada sota els principis del Comunisme Llibertari. Som anarcosindicalistes. Tenim una alternativa social basada en l'autogestió.

Les raons de la nostra manera de fer han de quedar ben clares a tots els nostres interlocutors, especialment al conjunt de les treballadores. Els nostres objectius han d'estar clars per a les afiliades i per a tothom, també els objectius "a llarg termini". Cal treure's de sobre la por a "espantar". Volem canviar la societat i no hi ha res de dolent en proclamar-ho.

L'acció directa com a pràctica quotidiana és i ha de ser una de les nostres senyes d'identitat com a alternativa sindical. L'acció directa és l'actuació no "mediada" en la qual cada persona o col·lectiu és responsable de les seves decisions. El dret a la resolució de conflictes que s'estableix entre dues parts, sense necessitat de la intermediació de tercers. Dóna coherència a la vella màxima: "l'emancipació dels treballadors i les treballadores ha de ser obra d'elles i ells mateixos".

L'acció directa com a mètode d'actuació, i el federalisme i l'autonomia, com a principis organitzatius, han estat els pilars sobre els quals s'ha bastit històricament l'anarcosindicalisme o el sindicalisme revolucionari, i ho continuen essent en l'actualitat.

Allò que no som ni volem ser

No volem acceptar els valors i els mètodes del sindicalisme actualment preponderant.

No som ni volem ser una Organització centralista. L'autonomia de cada Sindicat i ens orgànic dins la CGT és una de les nostres principals senyes d'identitat. Decisions preses de baix a dalt. Però tampoc som ni volem ser una simple "coordinadora de seccions sindicals", sinó una Organització amb un model propi de funcionament i actuació. L'autonomia dels ens és i ha de ser compatible amb el respecte als acords de l'Organització, en virtut del pacte federatiu que ens uneix.

No som ni volem ser una “gestoria sindical” ni una central de serveis. Cal transmetre a les treballadores que se’ns apropen quan tenen un problema concret que el Sindicat, la CGT, com a estructura organitzativa per a fer front a les agressions dels capitalistes, és quelcom necessari ABANS i DESPRÉS del seu problema particular. Conscienciar sobre la necessitat de l’afiliació i la participació.

Conscienciar la gent que a la CGT la solidaritat és quelcom que té contingut, però quelcom al sosteniment de la qual ell o ella també ha de col·laborar. Trencar la visió instrumental del Sindicat que tenen moltes treballadores.

La CGT no és només un servei jurídic, i la cotització no és la contrapartida al servei jurídic, sinó la col·laboració solidària en un projecte reivindicatiu i social que va més enllà de la defensa puntual d’una treballadora o col·lectiu. Necessitem militants, no simples pagadors de quotes.

Allò que volem

Volem ser una Organització sindical i social forta, coherent, combativa, autònoma i solidària que serveixi com a instrument d’organització, reivindicació i mobilització a tota la classe treballadora.

Tenir força real, no només en el món laboral, sinó també en l’espai social, en tots els aspectes de la nostra quotidianitat. Crear teixit social solidari, amb els moviments socials i amb la resta del moviment anarcosindicalista i llibertari.

I tot plegat per a millorar, com a tasca immediata, les condicions de vida del conjunt de la classe treballadora, i fer realitat també el nostre objectiu últim, que és transformar la societat, assolir una societat llibertària.

FUNCIONAMENT ORGÀNIC DE LA CGT DE CATALUNYA

Estructura organitzativa

L’estructura de la CGT adopta com a instrument organitzatiu bàsic el Sindicat sectorial i es desenvolupa federalment, tant a nivell sectorial com geogràfic.

L’estructura territorial es conforma amb els Sindicats de sector agrupats en l’àmbit territorial. El Sindicat, que es troba ancorat en les Seccions Sindicals d’empresa, forma les Federacions Territorials. Aquestes, per causes d’efectivitat organitzativa, poden ser d’àmbit Local, Comarcal o Intercomarcal.

L’estructura sectorial correspon a les Federacions Sectorials. Aquests ens o organismes són el resultat de la confluència de tots els Sindicats d’un mateix sector existent en el territori confederal.

En tots els àmbits, el Sindicat manté el caràcter d’unitat bàsica de la qual arrenca tot el procés de presa de decisions.

Cadascun dels nivells orgànics que anirem veient (Secció Sindical, Sindicat, Federació Territorial, Federació Sectorial i Confederació) ha de tenir una Junta o Secretariat Permanent (SP), òrgan de representació i gestió que coordina el funcionament intern, així com la seva acció i projecció externa.

Els Secretariats Permanents

A la CGT no hi ha caps ni dirigents. Un SP és un òrgan de representació i gestió, no és una “executiva”. Neguem la delegació de poders executius en persones que puguin decidir per nosaltres. Totes les afiliades participem en les decisions, en condicions d’igualtat i directament.

La tasca dels qui assumeixen una responsabilitat concreta en un SP és gestionar i coordinar el compliment dels acords adoptats en les Assemblees (en el cas dels Sindicats sectorials), o en Plenàries, Conferències, Plens i Congressos, en els següents nivells orgànics. Peculiaritat front a altres models organitzatius, en els quals les decisions es prenen de dalt a baix.

Secretaries:

- Secretaria General
- Secretaria d’Organització (du implícita la Vicesecretaria General)
- Secretaria d’Administració i Finances
- Secretaria d’Acció Sindical
- Altres secretaries: Comunicació, Acció Social (obligatòries a l’SP Confederal), Jurídica, Salut Laboral, Formació, Gènere...

El període de permanència en un d’aquests càrrecs o “càrregues” és d’un màxim de dos mandats.

Els components de l’SP Confederal podran assistir a qualsevol reunió dels ens federats de la CGT de Catalunya, tot i que ho faran a títol informatiu, amb veu i sense vot.

El Sindicat

La primera baula de la CGT són els afiliats i les afiliades. Totes les persones afiliades tenen la possibilitat de participar tant a la Secció Sindical de la seva empresa, com en els diferents nivells organitzatius de la Confederació, començant pel seu Sindicat.

El Sindicat és la base organitzativa i de participació de la CGT. Cada sindicat es correspon amb un ram de la producció o dels serveis. No podrà constituir-se un Sindicat d’àmbit d’empresa. És, o hauria de ser, el dinamitzador de tota l’Organització. A partir d’aquest s’estructuren els diferents ens o organismes.

Cadascuna de nosaltres estem afiliades al nostre Sindicat, que és el qui cobra les nostres quotes i el qui té la base de dades amb els noms i les dades de les afiliades.

A tall d’exemple, la Federació Local de Barcelona està formada pels següents sindicats:

- Sindicat d’Alimentació, Comerç i Hostaleria
- Sindicat d’Activitats Diverses
- Sindicat d’Administració Pública
- Sindicat de Banca, Borsa, Estalvi, Assegurances, Entitats de Crèdit i Oficines i Despatxos
- Sindicat d’Energia, Mineria, Químiques i Afins
- Sindicat d’Ensenyament
- Sindicat d’Espectacles, Informació, Paper i Arts Gràfiques

- Sindicat del Metall
- Sindicat de Neteja
- Sindicat de Sanitat
- Sindicat de Transports i Comunicacions

Mentre una Federació Local més petita, com Sabadell, està formada per:

- Sindicat d'Activitats Diverses
- Sindicat del Metall

Totes les afiliades tenim el dret a participar en llibertat i igualtat a les assemblees del nostre Sindicat. Mitjançant aquestes, l'afiliada participa en la presa dels acords i en l'elecció dels òrgans de representació i de gestió, així com de l'elecció de les delegades que han de representar-lo en els comicis de l'organització, els quals han de traslladar de forma fidel els acords sorgits de les assemblees en les quals van ser triats.

Com a mínim, tots els sindicats hauran de tenir 75 afiliades per a poder-se constituir com a tals. Les afiliades d'aquells sectors que no compleixin aquest requisit hauran d'estar enquadrats com a Sindicat d'Activitats Diverses.

El Sindicat podrà constituir Seccions Sindicals d'empresa, tot agrupant les afiliades a la CGT a les respectives empreses o centres de treball, essent aquestes la prolongació del Sindicat allà on es constitueixin.

El Sindicat ha de fomentar el coneixement i la solidaritat mútues entre totes les Seccions Sindicals d'empresa del seu ram o sector. Ha de fer el seguiment de la seva actuació, per a procurar que es mantingui la coherència en l'aplicació dels acords del mateix Sindicat i del conjunt de l'Organització.

El Sindicat estarà representat i gestionat per un Secretariat Permanent (SP).

Les Federacions Territorials (Locals, Comarcals, Intercomarcals)

Són aquelles federacions que agrupen a tots els Sindicats d'un àmbit geogràfic específic, habitualment una localitat o comarca. Els hi correspon tirar endavant l'acció sindical a nivell local. La seva funció principal és fer efectiva la solidaritat intersectorial, promoure la participació de totes les seves afiliades, i posar en comú les experiències d'unes i altres.

A diferència de les Federacions Sectorials, aquestes han de jugar també un paper en el terreny polític i social de la seva demarcació geogràfica i, alhora, assistir els sindicats en el seu funcionament en l'àmbit d'infraestructures.

En l'actualitat, formen part de la CGT de Catalunya les següents Federacions Territorials:

- Federació Local de Barcelona
- Federació Comarcal del Barcelonès Nord
- Federació Comarcal del Baix Camp-Priorat
- Federació Comarcal del Baix Llobregat
- Federació Local de Viladecans
- Federació Comarcal del Baix Penedès

- Federació Local de Berga
- Federació Local de Castellar del Vallès
- Federació Intercomarcal del Garraf-Alt Penedès
- Federació Intercomarcal de Girona
- Federació Comarcal de l'Anoia
- Federació Intercomarcal de Ponent (Lleida)
- Federació Local de Manresa
- Federació Comarcal del Maresme
- Federació Local de Rubí
- Federació Local de Sabadell
- Federació Local de Sallent
- Federació Intercomarcal de Tarragona
- Federació Local de Terrassa
- Federació Comarcal del Vallès Oriental

El marc decisor de les Federacions Territorials és el Ple de Sindicats. Hi assisteixen les representacions dels sindicats integrats en aquesta, i es vota en funció de la quantitat d'afiliació de cada sindicat.

Mitjançant els Plens es tria els membres del seu SP, els quals, juntament amb els Secretaris Generals de cadascun dels sindicats membres, constituïran el Comitè Territorial (Local, Comarcal o Intercomarcal). Les reunions del Comitè Territorial s'anomenen Plenàries, i en elles es decideix la forma de desenvolupar els acords presos als comicis confederals, en allò que li correspon.

Els Secretaris Generals de les Federacions Territorials són membres, alhora, del Comitè Confederal de la CGT de Catalunya.

Les Federacions Sectorials

És l'organisme en el qual s'agrupen tots els Sindicats d'una mateixa activitat, branca o sector. La seva constitució es potencia a partir del Congrés d'Unificació de 1984. Realitzen un treball de coordinació per a definir estratègies homogènies dins d'un mateix sector. Una Federació es pot constituir quan hi ha més de dos Sindicats del mateix sector dins del seu àmbit territorial.

La CGT de Catalunya ha comptat en algun moment amb alguna de les següent Federacions Sectorials:

- Federació d'Administració Pública de Catalunya (FPAC)
- Federació de Banca, Estalvi Assegurances, Entitats de Crèdit i Oficines i Despatxos de Catalunya (FESIBAC)
- Federació d'Ensenyament de Catalunya (FEC)
- Federació del Metall de Catalunya (FEMEC)
- Federació Catalana d'Indústries Químiques i afins (FCIQ)
- Federació de Sanitat de Catalunya (FESAN)

En l'actualitat n'existexen i funcionen plenament dues d'aquestes: la FESIBAC i la FEMEC.

Les Federacions Sectorials poden ser d'àmbit confederal estatal o territorial (de Catalunya). Han d'abordar la problemàtica sectorial, tenint en compte les seves peculiaritats, però sense caure mai en

el corporativisme.

En el cas d'assistir la CGT a negociacions de Sector en l'àmbit provincial, autonòmic o estatal, és la Federació Sectorial el lloc del qual sorgeixen les delegades representants.

Les membres del seu SP són triades mitjançant el Congrés de la Federació respectiva, i la seva composició serà similar a la de la resta d'ens orgànics. Els Secretaris Generals de les Federacions Sectorials són membres del Comitè Confederal de l'àmbit geogràfic al qual pertanyi la Federació respectiva, amb veu en el mateix, però sense vot, excepte quan es tractin assumptes de caràcter reivindicatiu.

Les Federacions Sectorials poden constituir Seccions Sindicals Estatals. La figura neix per la necessitat de donar cohesió en una determinada empresa que tingui centres de treball dispersos geogràficament en el territori de tot l'Estat. El seu funcionament és només en l'àmbit d'empresa. Dins l'organització es troben enquadrades, mitjançant les seves Seccions de centre, en els respectius Sindicats de ram o sector.

A banda, també hi ha la figura de les Coordinadores Sectorials (Estatals). N'existeixen diverses: Telemàrqueting, Auto, Intervenció Social, Informàtica i Consultoria... Creades a partir dels acords del XVè Congrés Confederal (València). Integren totes les Seccions Sindicals del sector corresponent, independentment d'on es trobin situades, des d'un punt de vista geogràfic. Desenvolupen una acció sindical conjunta.

Les Confederacions Territorials

Són l'ens orgànic que agrupa totes les Federacions Territorials i Sectorials d'una zona geogràfica delimitada. Tot i que habitualment acostuma a correspondre's a la d'una "Comunitat Autònoma", no té perquè ser necessàriament així. També poden tenir un àmbit geogràfic basat en la identitat cultural o la història comuna, o simplement el fet de facilitar una major operativitat.

P. ex., la Confederació d'Euskadi no aplega només les tres províncies de la CAB, sinó que també acull Navarra (per tant, tota "Euskal Herria"). Antigament, la Regional Catalana de la CNT, a més de les quatre províncies principatines, també comprenia Mallorca i Menorca.

En l'actualitat, la Confederació General del Treball està constituïda per la federació de les següents Confederacions Territorials:

- CGT d'Astúries
- CGT d'Euskadi
- CGT del País Valencià i Múrcia
- CGT d'Aragó i La Rioja
- CGT de les Illes Balears
- CGT de Catalunya
- CGT de Madrid, Castella-La Manxa i Extremadura
- CGT d'Andalusia
- CGT de Castella-Lleó i Cantàbria
- CGT de Galícia
- CGT de les Illes Canàries

El marc decisor de la Confederació Territorial l'estableixen els seus propis Estatuts. Si bé per

norma general és el Congrés de Sindicats de ram o sector del seu àmbit, algunes funcionen a base de Plens. En el Congrés respectiu o, en el seu cas, Ple de Sindicats, es triarà el seu SP el qual, juntament amb els Secretaris Generals de les Federacions Territorials i Sectorials que la componen donaran lloc al Comitè Confederal de la respectiva Confederació.

Les reunions periòdiques de l'esmentat Comitè seran les Plenàries, tot servint aquestes per a deliberar sobre les qüestions quotidianes en el seu àmbit geogràfic, així com per a desenvolupar i dur a terme els acords dels comicis orgànics (Congressos, Plens i Conferències).

La Confederació General del Treball de Catalunya

En el cas de la Confederació Catalana, el seu màxim marc decisorí és el Congrés de la CGT de Catalunya, al qual assisteixen delegades prèviament triades en els Sindicats de sector existents en l'àmbit geogràfic català. Els màxims òrgans decisoris entre Congressos són el Ple Confederal i la Conferència Sindical, a les quals assisteixen, com al Congrés, aquelles delegades que prèviament hagin estat triades en els seus respectius Sindicats.

En aquests Plens es poden triar membres de l'SP de la Confederació que per motius excepcionals no hagin pogut ser designats en Congrés, o a causa de vacants per dimissions, cessaments... entre Congressos, però mai l'SP complet, el qual haurà de ser triat en Congrés.

Els Secretaris Generals de les Confederacions Territorials són, alhora, membres del Comitè Confederal de la CGT estatal.

Òrgans de gestió i representació

- Els Secretariats Permanents (ja n'hem parlat).
- Comitè Territorial (Local, Comarcal, Intercomarcal): Format per l'SP de la Federació Territorial i els Secretaris Generals dels Sindicats que en formen part. (Per exemple, en el cas de la Federació Local de Sabadell, en formen part el seu SP i els Secretaris Generals del Sindicat d'AADD i del Sindicat del Metall d'aquesta localitat). Es reuneix en Plenàries Territorials.
- Comitè Federal: Format per l'SP de la Federació Sectorial i els Secretaris Generals dels Sindicats que en formen part. (Per exemple, en el cas de la FEMEC, en formen part el seu SP i els Secretaris Generals dels Sindicats del Metall de Barcelona, Barcelonès Nord, Garraf-Alt Penedès, Anoia, Manresa i Sabadell). Es reuneix en Plenàries Federals (d'àmbit de tot Catalunya).
- Comitè Confederal de la CGT de Catalunya: Format per l'SP de la mateixa i els Secretaris Generals de les Federacions Territorials i de les Federacions Sectorials. Es reuneix en Plenàries Confederales (d'àmbit de tot Catalunya).

Altres òrgans:

- Comissió Econòmica: Funció de col·laboració, formació i assessorament administratiu i financer de tots els ens de la Confederació. Col·labora en l'establiment d'un Pla Comptable comú i actua de Comissió Revisora de Comptes als Congressos. Consta de 4 membres, triades en Congrés o Ple Confederal. Cada candidata ha de comptar amb almenys 2/3 dels

vots presents. La Secretaria d'Administració i Finances de l'SPCC de la CGT de Catalunya és membre de ple dret de la Comissió. No pot ser membre de la Comissió qui no porti més de dos anys afiliat o afiliada a la CGT de Catalunya.

- Consells Federals: Els componen cada Secretaria de l'SP del Comitè Confederal de la CGT de Catalunya, amb les Secretaries de la mateixa àrea de les Federacions Territorials i Sectorials.

Òrgans de decisió

- Assemblea del Sindicat: Reunió de les afiliades a un Sindicat sectorial. Com a mínim, ha de celebrar-se una cada any.
- Ple del Sindicat: Màxim òrgan entre assemblees. Es constitueix amb l'SP del mateix i les representacions de les Seccions Sindicals que en pertanyen.
- Conferència Sindical: Òrgan de debat sobre la intervenció sindical i reivindicativa de la CGT. Constituïda per les delegades dels Sindicats així com pels Secretaris d'Acció Sindical de les Federacions Sectorials i pel Comitè Confederal. Només tenen vot les representants dels Sindicats. La seva periodicitat és d'un màxim de dos anys.
- Plens Federals i Confederals: Hi acudeixen delegacions dels Sindicats triats en Assemblea i els membres de l'SP de l'organisme que es reuneix (Federació Territorial, Federació Sectorial, Confederació...), excepte en els Plens Confederals d'àmbit estatal, als quals acudeixen les representacions triades en els Plens de la Confederació Territorial. Els temes tractats són vinculants orgànicament, però aquests acords no poden contradir resolucions de Congrés.
- Congrés Federal i Confederal: Poden ser d'una Federació Sectorial, d'una Confederació Territorial o de la Confederació estatal. Els constitueixen els Sindicats, representats per la delegació triada en les seves assemblees. S'hi decideix l'actuació de l'Organització en l'àmbit Sectorial, en el cas de les Federacions Sectorials, i en el cas de Congressos Confederals l'actuació de la Confederació en tots els àmbits. Tant en el Federal com en el Confederal també es durà a terme l'elecció de l'SP de l'ens corresponent.
- Comissió de Garanties: Encarregada de dirimir en conflictes (per agressions, injúries, sancions, no admissió, inhabilitacions...) Si no fossin resolts per les parts implicades. Els seus acords són vinculants. Només es poden recórrer davant del Ple Confederal. Els seus membres seran triats en Congrés o Ple Confederal amb els 2/3 dels vots presents.